

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 13.7.2011
COM(2011) 417 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, ДО
СЪВЕТА, ДО ИКОНОМИЧЕСКИЯ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И ДО
КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ**

Реформа на общата политика в областта на рибарството

СЪДЪРЖАНИЕ

1.	Въведение	2
2.	Цели на реформата	3
2.1.	Повече риба за устойчив риболов	3
2.2.	Бъдещи перспективи за рибарството, аквакултурата и заетостта	5
2.3.	Проспериращи крайбрежни общности	7
2.4.	Посрещане на реалните нужди на информираните потребители.....	7
2.5.	По-добро управление чрез регионализация	8
2.6.	По-интелигентно финансиране.....	9
2.7.	Международно измерение на принципите на ОПОР	9

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Заклучението, съдържащо се в Зелената книга относно реформата на общата политика в областта на рибарството (ОПОР)¹ е, че политиката не постига своите основни цели — рибните запаси са жертва на прекомерен риболов, въпреки получаваните субсидии част от риболовния флот е в уязвимо икономическо състояние, работата в риболовния сектор е непривлекателна, а бъдещето на много крайбрежни общности, зависещи от рибарството, е несигурно. Резултатите от широкото допитване, проведено след представянето на Зелената книга, потвърдиха този анализ².

С оглед на това Комисията предлага амбициозна реформа на политиката, включваща мерки за подобряване на бъдещото състояние на рибните запаси и рибарството, както и на морската среда, от която зависят. ОПОР разполага с огромен потенциал да участва в изграждането на устойчиво и съобразено с екосистемите рибарство, да предоставя висококачествени и здравословни рибни продукти на европейските граждани, да гарантира просперитета на крайбрежните общности и повишаване на доходите на отраслите за производство и преработка на риба, както и да подобри привлекателността и безопасността на работните места в тях.

Реформата ще подпомогне стратегията „Европа 2020“³, като предвиди действия за постигане на устойчив и приобщаващ растеж, единство на крайбрежните региони и солидни икономически резултати за отрасъла. Като се стреми да гарантира устойчивото използване на живите морски ресурси, тя е и основен елемент от водещата инициатива „Европа за ефективно използване на ресурсите“⁴.

Устойчивостта е в основата на предложената реформа. Устойчивият риболов се извършва на равнища, които не представляват риск за възпроизвеждането на запасите и позволяват високи дългосрочни добиви. С оглед на това са необходими мерки за управление на количествата риба, добита чрез риболов. Комисията предлага до 2015 г. да се постигне експлоатиране на запасите на устойчиви равнища, което да доведе до максимален устойчив улов. Друго предложение е до 2016 г. да се елиминира практиката на изхвърляне на нежелана риба през борда, която води до недопустимо разхищение на ресурси.

Приблизителните изчисления⁵ сочат, че ако запасите се експлоатират въз основа на принципа за максимален устойчив улов, техният обем би се увеличил с около 70 %. Общият улов би нараснал с около 17 %, маржът на печалбата — три пъти,

¹ COM(2009) 163 окончателен от 22 април 2009 г.

² Вж. също SEC(2010) 428 окончателен от 16 април 2010 г. — Обобщение на консултациите относно реформата на общата политика в областта на рибарството.

³ Съобщението на Комисията „ЕС 2020 — Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“ (COM (2010) 2020 от 3 март 2010 г.) определя стратегия, която да помогне на ЕС да излезе по-силен от кризата и да гарантира, че той разполага с интелигентна, устойчива и приобщаваща икономика с високи нива на заетост, производителност и социално сближаване. „Европа 2020“ предлага концепция за социална пазарна икономика в Европа през XXI век.

⁴ Съобщение на Комисията — „Европа за ефективно използване на ресурсите — водеща инициатива на стратегията „Европа 2020“, COM(2011 г.)21 от 26 януари 2011 г.

⁵ Работен документ на службите на Комисията — Оценка на въздействието, придружаваща предложението на Комисията за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно общата политика в областта на рибарството [за отмяна на Регламент (ЕО) № 2371/2002].

възвръщаемостта на инвестициите би била шест пъти по-висока, а брутната добавена стойност за риболовния сектор би нараснала с почти 90 %.

Устойчивият риболов би сложил край на зависимостта на риболовния сектор от публично подпомагане. Това също така ще улесни постигането на стабилни цени при прозрачни условия, като същевременно генерира ясни ползи за потребителите. Ако секторът е силен, ефективен, икономически жизнеспособен и действащ в пазарни условия, той би изпълнявал по-значима и активна роля в управлението на запасите и би допринесъл за намаляването на свръхкапацитета на риболовния флот, който днес е един от основните фактори за прекомерния риболов.

Устойчивият риболов е от изключително значение за бъдещето на крайбрежните общности, за които в някои случаи ще са необходими конкретни мерки в помощ на управлението на тяхната дребномащабна крайбрежна флота. Комисията предлага да развива ОПОР като част от по-широката морска икономика. Това ще доведе до по-голяма последователност в политиките относно моретата и крайбрежните зони в ЕС и до по-пълноценна подкрепа за крайбрежните региони, която ще им позволи да разнообразят своите източници на доходи и да постигнат по-добро качество на живот.

Рибата представлява ресурсната база на сектора и е източник на здравословни протеини за консумация от човека. Повишаването на устойчивостта на риболова и аквакултурата в крайбрежните и селските райони е в интерес на цялото общество и ще помогне да се отговори на нарастващото потребителско търсене на качествена риба и морски храни.

Пакетът реформи на ОПОР се състои от следните компоненти:

- законодателно предложение за основен регламент (за замяна на Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета),
- законодателно предложение за пазарна политика (за замяна на Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета),
- съобщение относно външното измерение на ОПОР,
- доклад във връзка с Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета относно глава „Опазване и устойчивост“, глава „Адаптиране на риболовния капацитет“ и член 17, параграф 2, предвиждащ ограничаване достъпа на риболовния флот до зоната от 12 морски мили.

В контекста на многогодишната финансова рамка и на финансовите перспективи Комисията насрочи за приемане през втората половина на 2011 г. на законодателно предложение за бъдещия финансов инструмент за периода 2014—2020 г. в подкрепа на ОПОР.

2. ЦЕЛИ НА РЕФОРМАТА

2.1. Повече риба за устойчив риболов

Необходимо е да се възстановят стабилните равнища на рибните запаси, те да се поддържат в добро здравословно състояние и да се експлоатират при равнища на максимален устойчив улов. Тези равнища се изразяват в най-високия улов, който може

да се добива безопасно всяка година, и чрез който размерът на рибните популации се поддържа на ниво на максимална продуктивност. Същата цел е заложена в Конвенцията на ООН по морско право и бе приета на Световната среща на върха за устойчиво развитие през 2002 г. като показател, който да бъде постигнат в глобален мащаб до 2015 г. Тя също така ще позволи на реформираната ОПОР да окаже по-пълноценен принос за постигането на добро екологично състояние на морската среда в съответствие с разпоредбите на Рамковата директива за морска стратегия⁶. Целта за достигане на равнища на максимален устойчив улов до 2015 г. е ясно посочена в предложението за основен регламент.

Изхвърлянето на риба вече не е приемлива практика. То води до негативна репутация за отрасъла и оказва вредно въздействие върху устойчивото използване на запасите, морските екосистеми и финансовата жизнеспособност на рибарството, като може да повлияе върху качеството на научните препоръки. Преустановяването на практиката на изхвърляне на улов трябва да бъде една от целите на реформираната ОПОР. В предложението за основен регламент се предвижда задължение уловът от регулирани видове да се разтоварва на сушата. В съответствие с амбициозен, но реалистичен график, задължението ще влезе в сила по групи видове, като са предвидени и съответните съпътстващи мерки. В задължението за разтоварване на суша не следва да бъдат включени видовете с прогнозиран висок процент на оцеляване при хвърляне обратно във водата след улов.

Многогодишните планове за управление продължават да бъдат основният инструмент, гарантиращ дългосрочен политически ангажимент за устойчива експлоатация на ресурсите. Те ще заместят сегашния подход, основан на единични запаси, по-голямата част от които ще бъдат прехвърлени към плановите за управление на групи запаси. Държавите-членки от средиземноморския регион трябва да разработят национални планове за управление на риболова, извършван в техните териториални води. Това следва да доведе до създаване на планове на ЕС за тези риболовни дейности в Средиземно море, които имат международно значение, като ЕС се опита да постигне подобни дългосрочните ангажименти от страна на своите партньори извън Съюза.

Управлението на рибарството трябва да се основава на солидни научни препоръки и да следва екосистемния подход и подхода на предпазливост. Комисията ще продължи да разчита на препоръките на научни консултативни органи, съобразени със стандартите за гарантирано качество. Ще бъдат взети мерки да не се допусне дублиране на дейностите на различните научни съвещателни органи с цел оптимизиране на консултативния процес.

Партньорствата между научните среди и риболовния сектор могат да подобрят качеството на предоставяните данни и знания, както и тяхната достъпност. Те могат също така да стимулират взаимното и общо разбирателство между тези две страни, без обаче да се накърнява независимостта на научните препоръки. Ето защо тези партньорства следва да се насърчават.

⁶ Съгласно определението в Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия).

Пълните и надеждни данни са от съществено значение при изработването на политиките — както в подготвителния етап, така и при тяхното прилагане и изпълнение⁷. Реформираната политика ще установи ясни и подновени задължения за държавите-членки във връзка със събирането и наличността на данните. Комисията предвижда интегрирана европейска информационна система за управление на рибарството, с което ще се даде адекватен отговор на нуждите на потребителите, ще се подобри качеството на данните и ще се позволи въвеждане на модерно управление в рибарския сектор. По този начин ще се опростят правилата и задълженията за докладване, когато това е възможно, и ще се намалят разходите. Държавите-членки ще трябва да приемат и координират национални програми за събиране на данни в областта на рибарството, за научни изследвания и иновации с оглед оптималното използване на рамковите програми на ЕС за научни изследвания.

2.2. Бъдещи перспективи за рибарството, аквакултурата и заетостта

ОПОР трябва да предостави условия за стабилен, рентабилен и конкурентоспособен сектор, който предлага привлекателни работни места. Отраслите на риболова и аквакултурата трябва да функционират ефективно и да бъдат финансово стабилни без необходимост от публична подкрепа.

Предложеният основен регламент установява съобразен с пазарните принципи механизъм за силна и печеливша риболовна промишленост чрез постепенното въвеждане на прехвърляеми риболовни концесии с цел да се подпомогне постигането на ефективност при правно съобразени условия. Опитът в някои държави-членки и трети страни показва, че системите за прехвърляеми концесии могат да намалят риболовния капацитет и да увеличат икономическата жизнеспособност без разходи за данъкоплатците. Предложението на Комисията предвижда възможност за прехвърляне на тези концесии, но само в рамките на една държава-членка. Държавите-членки могат да определят критерии, съвместими с европейското право, с цел да установят действителна икономическа връзка между риболовните операции, извършвани от даден кораб, и населението, зависещо от рибарството и свързаните с него сектори. Държавите-членки могат също да регулират прехвърляемите риболовни концесии, за да гарантират, че те са съобразени с потребностите на риболовните общности (например чрез ограничаване на прехвърлянето в рамките на даден сегмент от флота) и да предотвратят опити за спекулиране. Особеностите на дребномащабните крайбрежни флотове, специфичната им връзка с крайбрежните общности и уязвимостта на някои от тези малки или средни предприятия обуславят ограниченията относно задължителното прилагане на прехвърляеми риболовни концесии към по-големи кораби. Държавите-членки могат да изключат от тази система корабите с дължина до 12 метра, с изключение на корабите, използващи теглени уреди.

Свръхкапацитетът на флота остава една от основните пречки пред постигането на устойчиво рибарство. Новата схема, предвиждаща съкращаване на флотите посредством прехвърляеми дялове за риболов съгласно изискванията на сектора, няма да изисква публично финансиране и ще отстрани факторите за възникване на свръхкапацитет. Някои оператори ще имат стимул да увеличават своите концесии,

⁷

Специален доклад № 7/2007 относно системите за контрол, инспекция и санкции във връзка с разпоредбите за опазване на рибните ресурси на Общността, придружен от отговорите на Комисията.

докато други могат да решат да прекратят дейността си в сектора. Прогнозира се, че до 2022 г. тази система ще доведе до повишаване на доходите с над 20 %, а на възнагражденията на екипажите — от 50 % до над 100 %. Преструктурирането на риболовния сектор в тази насока също така ще подобри функционирането на преработвателната промишленост, като по този начин брутната добавена стойност се увеличи значително и се създадат повече възможности за заетост⁸. Друга цел на реформата е да поощри бъдещото развитие на риболовния сектор и да намали загубата на работни места. Реформата ще доведе до преструктуриране на риболовния сектор, като ще са необходими мерки за управление на дейностите, свързани с трудовата заетост в рамките на преструктурирането. С оглед на това участието на социалните партньори на всички равнища ще бъде от изключително значение.

Прехвърляемите риболовни концесии предлагат също така социално решение за операторите, които желаят да напуснат сектора, тъй като те ще могат да продават правата си на пазарна цена.

Привлекателността на работните места и достойните условия на труд са неотложни въпроси за флотите като цяло и са особено важни за множество дребномащабни крайбрежни флотове. Наред с развиването на социалния диалог на всички нива възстановяването на доходността на риболовния сектор е ефективен начин за превръщане на риболовните кораби в по-безопасни и привлекателни работни места⁹, както и за утвърждаване на рибарството като привлекателно и сигурно препитание. Реформираната ОПОР трябва да допринесе за модернизирването на условията на труд на борда на корабите и да гарантира спазването на съвременните стандарти за здраве и безопасност. Комисията и Съвета призоваха държавите-членки да ратифицират Конвенцията относно условията на труд в сектора на риболова на МОТ от 2007 г. За постигането на гореизложените цели Комисията ще работи активно със социалните партньори.

Насърчаването на устойчивото развитие на аквакултурата е от основно значение за посрещане на нарастващото световно търсене на риба и морски храни. Секторът на аквакултурата в ЕС обхваща разнообразни дейности — от екстензивното и традиционно рибовъдство в крайбрежни райони и водоеми до високотехнологичните индустриализирани морски рибни стопанства. Също така аквакултурата представлява важна икономическа дейност, от която зависи устойчивият икономически растеж в селските и крайбрежните общности, като свързаните с нея дейности могат да допринесат за съхраняването и защитата на екологични характеристики, като например екстензивните форми на аквакултура във влажните зони.

⁸ Работен документ на службите на Комисията — Оценка на въздействието, придружаваща предложението на Комисията за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно общата политика в областта на рибарството [за отмяна на Регламент (ЕО) № 2371/2002].

⁹ Бързото ратифициране от държавите-членки на Конвенцията относно условията на труд в сектора на риболова от 2007 г. на Международната организация на труда е друга важна стъпка към осигуряването на достойни условия на труд на борда на риболовни кораби. Тази конвенция ще влезе в сила, след като бъде ратифицирана от 10 от общо 180-те държави, членуващи в МОТ (включително осем крайбрежни нации). Конвенцията има за цел подобряването на безопасността и здравето на работното място и медицинското обслужване на работещите в морето, достатъчна почивка за тяхното здраве и безопасност, закрила на трудовите споразумения и същата социална защита като другите работници.

Устойчивостта на сектора на аквакултурата, както и качеството и безопасността на продуктите от него, са основни фактори за изграждане на потенциала на отрасъла и подобряване на неговата конкурентоспособност¹⁰. ЕС трябва да насърчава устойчивия, конкурентоспособен и многообразен отрасъл на аквакултурата, подкрепян от най-модерните изследвания и технологии, като същевременно се отстраняват проблемите, свързани с достъпа, и административните пречки.

Тъй като стратегическите решения на национално равнище могат да засегнат развитието на сектора в съседните държави-членки, предприеманите мерки са от значение за цялата територия на ЕС. С оглед на реформата ще е необходимо държавите-членки да изготвят национални стратегически планове, основани на набор от стратегически насоки на ЕС, за да се създадат благоприятни условия за икономическата дейност и подобряване на нейната конкурентоспособност, за подкрепа на устойчивото развитие и иновациите и за стимулиране на многообразието. Обменът на информация и най-добри практики между държавите-членки може допълнително да се засили чрез отворени методи на координация (например достъп до суша и вода, лицензиране).

2.3. Проспериращи крайбрежни общности

Комисията се ангажира да работи активно за насърчаване на растежа и заетостта в крайбрежния риболов и зависещите от аквакултурата общности. Риболовния сектор често изпълнява съществена роля в крайбрежните зони на континенталната част на ЕС и в неговите най-отдалечени региони.

Социалното и икономическото значение на дребномащабните крайбрежни флотове и аквакултурата в някои райони е предпоставка за конкретни мерки по отношение на тези флотове. Те следва да подпомагат екологичния, интелигентен и приобщаващ растеж и да допринасят за устойчив риболов и аквакултура с по-слабо отрицателно въздействие, както и за иновации, разнообразяване на приходите, преориентиране на производството, подобряване на науката и утвърждаване на култура на спазване на правилата.

2.4. Посрещане на реалните нужди на информираният потребител

Предлагането на продукти от риболов и аквакултури на пазара трябва да бъде съпроводено с допълнителни действия, за да се вземат под внимание интересите на потребителите и да се засили доверието в тези продукти. Предложението ще поощри публикуването на информация за потребителите относно характеристиките на продуктите и на производството, и при необходимост за доброволно етикетиране, например във връзка с производствените технологии или екологични предимства.

Организациите на производители ще имат възможност да планират производството си по-успешно чрез годишни планове, съгласуващи дейностите по устойчивото рибарство с по-точно адаптиране на предлагането към търсенето от гледна точка на количеството и на качеството. Това ще помогне да се посрещнат специфичните изисквания и да се подобри качеството на продуктите. По-доброто събиране и разпространение на

¹⁰ Съобщение на Комисията до Съвета и до Европейския парламент: Изграждане на устойчиво бъдеще за аквакултурата — Нов импулс за стратегията за устойчиво развитие на европейската аквакултура — COM(2009) 162 окончателен, 8 април 2009 г.

информация посредством пазарни проучвания ще засили осведомеността относно пазарите на продукти от рибарство и аквакултури и нуждите на потребителите.

2.5. По-добро управление чрез регионализация

Централизираният подход в посока отгоре надолу затруднява адаптирането на ОПОР към особеностите на различните морски басейни в ЕС. Държавите-членки и заинтересованите страни ще поемат повече отговорност за управлението на риболовните ресурси, както и за съгласуваността на това управление с други действия във всеки морски басейн.

Комисията предлага програма, съдържаща амбициозни цели по отношение на регионализацията и опростяването. Приеманото на централно равнище на европейско законодателство в областта на рибарството следва да се съсредоточи върху целите, минималните общи стандарти и резултати и сроковете за изпълнение. Макар отговорността за основните решения да остава на равнище ЕС, държавите-членки ще разполагат с гъвкавост по отношение на други мерки за управление на рибарството под надзора на Комисията и при пълно спазване на европейското право.

С оглед осигуряването на ефективно управление държавите-членки биха могли да приемат желан баланс между технически мерки за опазване и мерки против изхвърлянията на риба. След това те могат да пристъпят към индивидуално прилагане на тези мерки в своето национално законодателство. Регионализацията продължава на всички етапи в низходяща посока, като е предвидено в нея да бъде включено по-голямо самоуправление за риболовния отрасъл посредством засилване участието на рибарите в политиките и тяхното приемане, като по този начин се спомогне за по-стриктното спазване на правилата. Комисията предлага да се засили ролята на рибарските организации и да им се предоставят допълнителни възможности за устойчиво използване на ресурсите по отношение на тяхното планиране и изпълнение. Реално функциониращите организации на производители ще се превърнат в активни участници при планирането на риболовните дейности на своите членове и стабилизирането на пазарите, при управлението на техните квоти, риболовно усилие и флотове, като оптимизират усвояването на квотите. Също така те ще спомогнат за прекратяване на изхвърлянията на риба чрез размяна и лизинг на квоти и обработка на нежелания улов.

Въз основа на натрупания опит Комисията предвижда да поддържа и разширява ролята на консултативните съвети в предоставянето на препоръки относно политиката на опазване в рамките на модела на регионализация. Също така консултативните съвети могат да разширят функциите си към други области на морското управление, засягащи риболовните дейности. С оглед на спецификите на Черно море, представляващо затворен басейн, чиито води се споделят с още четири държави, които не членуват в ЕС, Комисията предлага учредяването на консултативен съвет за Черно море. Той може да предоставя на Комисията препоръки относно политиката за опазване, научноизследователската дейности, събирането на данни и иновациите с цел да поощри сътрудничеството между Румъния, България и техните черноморски съседи. Консултативният съвет би изпълнявал важна роля при утвърждаването на регионалния модел на сътрудничество, приспособен към особеностите на черноморския регион.

Специфичното естество на сектора на аквакултурата изисква наличието на централизиран орган, който да консултира и съветва заинтересованите страни относно

определени елементи на политиката, които могат да окажат въздействие върху аквакултурата. За тази цел Комисията предлага да се създаде нов консултативен съвет по аквакултура.

За решаване на въпросите, които не се разглеждат от консултативни съвети, Комисията възнамерява да осигури възможно най-широко участие на всички заинтересовани страни по рентабилен начин. Ще бъде разработен и гъвкав и опростен механизъм за предоставяне на препоръки и експертни становища на Комисията.

Успехът на предложената реформа на ОПОР зависи в голяма степен от това операторите да спазват правилата, а публичните органи да упражняват ефективно правоприлагане. Предложенията за реформа се основават на новите регламенти за контрол и ННН риболов¹¹. Освен това предложеният основен регламент въвежда принципа за условност, според който предоставянето на някои финансови или други ресурси за държавите-членки или отделните оператори ще зависи от спазването на правилата на ОПОР.

2.6. По-интелигентно финансиране

Бъдещата финансова подкрепа от ЕС, макар да обхващат целия спектър от дейности — от първичното производство до преработката и предлагането на пазара, следва да бъде строго насочена към постигане на целите на реформираната ОПОР. Бъдещото публично финансиране за сектора ще бъде изцяло реформирано и опростено, като ще отразява целите на предложената нова ОПОР. То ще отговаря изцяло на целите на „Европа 2020“. Комисията предлага също да се модернизира интервенционния режим в рамките на общата организация на пазара. Тази система вече не отразява променящия се баланс в търсенето и предлагането. Усвояването на публични средства за унищожаване на риба вече не е оправдано. Сегашният режим ще бъде заменен от опростен механизъм за съхранение с цел насърчаване на минимално равнище на стабилността на пазара.

2.7. Международно измерение на принципите на ОПОР

Външните действия на ЕС трябва да отговарят на принципите и целите на ОПОР, и по-конкретно с целите за устойчивост и защита на морските екосистеми. Предприетите действия ще се основават на разработването и използването на най-добрите налични научни знания, както и на засиленото сътрудничество, насочено към по-добро изпълнение на правилата. Новите насоки за външното измерение на реформираната ОПОР бяха представени от Комисията в отделно съобщение.

ЕС ще изпълнява по-съществена роля в регионалните организации за управление на рибарството с цел да заздравя техните позиции. Той ще участва с подобна цел в работата на многостранни организации като ООН или Организацията за прехрана и земеделие, като поощрява също така устойчивото управление на ресурсите посредством засилен диалог с основните партньори и бъдещите ангажименти по

¹¹ Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 г. за създаване на система за контрол на Общността на гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството и Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета от 29 септември 2008 г. за създаване на система на Общността за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недеклариран и нерегулиран риболов.

отношение на трети държави. Съюзът ще засили действията си, насочени към борба срещу незаконните, недекларирани и нерегламентирани дейности, и към съкращаване капацитета на флотите.

Споразуменията за устойчиво рибарството с държави извън ЕС трябва да се пренасочат към постигането на по-устойчиво управление на риболовните ресурси чрез клауза за прозрачност, гарантираща, че корабите на ЕС извършват риболов само на ресурси, за които държавата партньор не може или не желае да предприема действия. Тези споразумения трябва да поставят допълнителен акцент върху науката, наблюдението, контрола и надзора. Във всички бъдещи споразумения трябва да се включи клауза, засягаща спазването на човешките права.

ЕС ще продължи да насърчава и прилага целите на ОПОР за т.нар. „северни споразумения“, които предвиждат съвместно управление на ресурсите между ЕС и трети държави, с които ЕС споделя запаси в северната част на Атлантическия океан и във водите на Арктическо, Балтийско и Северно море.

Обобщение на новите мерки, предлагани в пакета реформи на ОПОР

Опазване и устойчивост	Максимален устойчив улов (МУУ) като цел за опазване с краен срок (2015 г.)
	Прекратяване на изхвърлянето чрез задължение за разтоварване и необходимите правила за управление с график за въвеждане
	Многогодишни планове, насочени към основни цели, задачи, граници и срокове, основаващи се на екосистемния подход към управлението на рибарството
	Разрешение за държавите-членки да предприемат действия в рамките на законодателството на ЕС относно многогодишните планове и техническите мерки за опазване
	Ускорени процедури за приемане на мерки в областта на рибарството, необходими за управлението на околната среда („Натура 2000“)
Данни и наука	Задължение за държавите-членки да събират и предоставят данни, както и да подготвят (регионални) многогодишни програми за събиране на данни
	Национални научноизследователски програми в областта на рибарството с регионална координация между държавите-членки
	Съсредоточаване на работата на НТИКР върху въпроси от първостепенна важност
Достъп до ресурси и капацитет на флота	Прехвърляеми риболовни концесии, задължителни за едромашабните флотове — с възможност за прехвърляне на национално равнище
	Постепенно прекратяване на субсидиите, свързани с флота
Аквакултура	Национални стратегически планове за периода 2014—2020 г. за насърчаване на аквакултурата
	Създаване на нов консултативен съвет по аквакултура
Пазарна политика	Оправомощаване на организациите на производители и междубраншовите организации с оглед засилване на тяхната роля и отговорност при планиране на производството и предлагането на пазара, като се наблегне на устойчивото управление на ресурсите и намаляване на въздействието на дейностите, свързани с аквакултурата
	Изменение на интервенционния режим чрез създаването на единен интервенционен механизъм за съхранение
	Децентрализирано определяне на интервенционни цени на подходящо равнище
	Подобряване на информацията за потребителите и преразглеждане на стандартите за предлагане на пазара
Управление	Разширяване на ролята на консултативните съвети при прилагането на ОПОР на регионално равнище
	Нов подход за участието на заинтересованите страни по хоризонталните въпроси, които не са обхванати от консултативните съвети
Финансов инструмент	Пълно съответствие със стратегията „Европа 2020“
	Разпоредби за условност относно спазването на правилата — приложими както за държавите-членки, така и за отделните оператори
Външно измерение	Регионални организации за управление на рибарството — по-силно участие на ЕС в регионалните организации за управление на рибарството за засилване на науката,

	контрола и съответствието с цел подобряване на техните резултати
	Многостранни съвместни дейности с най-важните партньори на ЕС, насочени към борба срещу ННН риболов и намаляването на свръхкапацитета.
	По-добра съгласуваност между риболовните дейности в ЕС и политиките в областта на развитието, търговията и околната среда
	Споразумения за устойчиво рибарството — подобряване на научната база и ясно определяне на излишъците в държавите партньори с цел да се гарантира, че риболовният флот на ЕС ще прилага устойчиви риболовни практики в тези страни. Повисок финансов принос от страна на отрасъла и създаване на висококачествена рамка за управление. Включване на клауза за човешките права във всички бъдещи споразумения